

ROTTERDAM, 25 november 1959
TEL. 34303

Handelende handen.

Van de piëtistische predikant van Lodensteyn is de zin: "wij hebben handeloze handen; wij grijpen niet aan wat te grijpen is". Hij schreef dit in verband met wat de bijbel noemt: "het jagen naar de heiligmaking", en zo heeft het ook ons wat te zeggen, veel te zeggen.

Handen zonder handen. Handen, die niet aangrijpen, niet vasthouden, niet omklemmen.

Dit gevaar is er voor ons dag aan dag, ook in het werk voor de Vrije Universiteit. Hetzij wij ter zijde staan, en apathisch of bezwaren-koesterend ons geheel aan het nodige werk onttrekken. Of dat wij het aanvatten in het waandenkbeeld: wij zullen dat wel eens in orde maken.

Het winter-seizoen is er weer. De studenten lopen colleges, experimenteren in de laboratoria, en buigen zich over hun boeken. De professoren doceren en studeren. De colleges van curatoren en directeurs beraadslagen over de ontwikkeling van de V.U., over nieuwbouw en over benoemingen. De provinciale comité's, de ringen en de gehele organisatie heeft er zich op voorbereid, deze winter de belangstelling van ons volk voor de gereformeerde universiteit te prikkelen. De Vrouwen-V.U.hulp steekt haar "helpende handen" toe.

Het is een ontzaglijk werk, waarmee wij gezamenlijk bezig zijn; niemand kan daarbij gemist worden. De correspondent in een afgelegen dorp niet, en de hoogleraar niet en de verpleegster in de polikliniek niet.

Welnu, laat er dan in deze gemeenschap niemand zijn, die op eigen plaats niet aangrijpt en vasthoudt.

Here, strek Gij Uw hand over ons uit, opdat er onder ons geen handeloze handen zijn.

